

Şahmaran

— karaca kız · 04 Ocak 2018

ŞAHMARAN

Kader sillesini vurdu yüzüme
Gözyaşım ummana döker giderim
Zalim felek bağdaş kurdu özüme
Ellerim elinden çeker giderim

Kırdı kalemim hançerem azgın
Umudum kalmadı yarınlar bezgin
Yazılmaz olaydı benimle yazgın
Dünyayı başıma yıkar giderim

Derdi senden aldım dermanım ara
Kapanmaz ruhumda açtığın yara
Vuslatın vaadiyle gitsen ağyara
Kalbimden sevdanı söker giderim

Şahmaranım gelip girdin koynuma
Akıttın zehrini masum göynüme
Aşkımın vebali benim boynuma
Kahreden sevdanla çeker giderim

Destur versen ardın sıra yürürdüm
Gülşenimden gonca güller verirdim
Şahin gözlerdeki sırra ererdim
Hasrete boyunumu büker giderim

Yükledim kervanı göç katar katar
Bin derdi alırım binini satar
Sevda ocağından ayrılık tüter
Sazımdan telleri söker giderim

Gönlümün kıblesi narına yandım
Esen samyeline yangınım sundum
Ab-ı kevserinden huşuyla yundum

Bülbüle gül olur kokar giderim

Hayalin zihnimden zorla sildirip
Aşk şarabı diye ağı doldurup
Ölümdür yokluğun naaşım kaldırıp
Azrailden ruhum çalar giderim

Bülbül cevreylemiş yanar gülüne
Ömrümüz ah almış böyle biline
Murad alamadım canım alına
Kolsuz köyneğimi takar giderim

Sınama sevdiğim sınavım bitti
Verdim hesabımı bir ömür yitti
Münkir nekir ile hesabım tuttu
Zemzem ile ruhum yıkar giderim

Hatice Naime Karadağ